

ГОЛОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

11/10-1338

18.11.2016

Голові Житомирської обласної
державної адміністрації

ГУНДИЧУ І.П.

Шановний Ігорю Петровичу!

Надсилаємо адресований Вам депутатський запит народного депутата України Литвина В. М., оголошений на засіданні Верховної Ради України 18 листопада 2016 року, для розгляду і надання відповіді автору запиту і Верховній Раді України у встановлений чинним законодавством 15-денний термін.

Додатки: депутатський запит на 1 арк. у 1 прим.;
матеріали на 21 арк. - тільки адресату.

З повагою

А. ПАРУБІЙ

1338

НАРОДНИЙ ДЕПУТАТ УКРАЇНИ

«15» 11 2016 року

Генеральному прокурору України
ЛУЦЕНКУ Ю.В.

Голові Житомирської ОДА

ГУНДИЧУ І.П.

Голові Фонду державного майна України
БІЛОУСУ І.О.

ДЕПУТАТСЬКИЙ ЗАПИТ

Щодо забезпечення законності при вирішенні житлового питання

Шановний Юрію Віталійовичу!

Шановний Ігоре Петровичу!

Шановний Ігоре Олеговичу!

Не є великим секретом, що за час існування української держави житлове питання в ній стало одним з найважливіших і найгостріших. Попри те, що переважна більшість українців на сьогодні користується житловим фондом радянських часів, як, до речі, й Житловим кодексом УРСР (1983 р.), для всіх воно все частіше й нагальніше постає в тій чи іншій іпостасі: житловій, експлуатаційній, тарифній тощо. Для деякого ж житлове питання взагалі переростає у питання життя й виживання.

Саме у такій ситуації опинилася гр. [ім'я] яка зареєстрована й проживає з двома дорослими дітьми в кім. [адреса] що в м. Баранівка Житомирської області. Це житло отримала як працівниця заводу ще її мама. На цьому ж заводі працювала весь час і заявниця.

Попри те, що будинок аварійний, без газу, води, зі «зручностями» на підвір'ї, попит на нього є. У 2015р. [ім'я] отримала повістку до суду, де довідалася, що її кімната продана. Сім'ю попередили про примусове виселення. Керівник заводу «Случ» п. [ім'я] жодних інших аргументів не сприймає. Про те, що це може статися в будь-який момент заявниця пересвідчилася на прикладі колишніх мешканців цього ж будинку. Так було продано під магазин кімнату дитини-сироти Лисюка, яка водночас стала безхатченком.

Зношені хрущовки, відомчі гуртожитки, побудовані в радянські часи, з кожним роком приходять у все більшу непридатність, але й дотепер не втрачають своєї цінності. За певних обставин вони стають навіть дорожчими за людське життя. Саме так, як це не гірко констатувати, можна розцінювати ситуацію з сім'єю Чиркіної.

На підставі статті 16 Закону України «Про статус народного депутата України» прошу посутньо розглянути це питання та вжити невідкладних заходів правового реагування для невідворотного забезпечення в цьому питанні справедливості й законності.

Додаток: на 21 арк.

З повагою,
народний депутат України
(в/о №65)

Володимир ЛИТВИН